

Neäri päwa lubbaminne.

Süddame rõmustus.

Apostel ütleb usklikko ristirahwa südda-
mettest: „Kui kurwastatud, agga
ikka rõõmsad.“ 2 Kor. 6, 10.

Süis tahhan minna ka rõmus olla
ommas süddames, tulgo, mis taht, minno
peäle! — Kui sinna uskmatra hing tah-
had omma süddant tühja murretsemis-
sega närrida, süis närra peäle; agga
minna weretan keik omma murred Je-
howa peäle; kü l temma toimetab hästi.

Tulge süis, ja katsuge omma joudo,
kas teie sate mind mo Onnisteggijast
ärvalahhutatud? — Kui ka sinna, kurri
waim, tulleksid mind hirmotama mo
pattude pärrast, süis ütlen so wasto:
„Taggane minnust, Satan, mo Jesuuse
werri on ka mo ellepunnased pattud

puhtaks pešnud, et mo õiguuse kuub peab
nüüd walgem ollema, ja parreminne paist-
ma, kui päike. Sedda, mis mo Lunnastaja
mulle armust on kinkinud, ei tohhi sinno
kurjad küned mitte mo käest ärrakiskuda!“

Jääb minno ihho haigeks, olgo peäle:
Laatsarus, Marta ja Maria wend, kedda
Jesús armastas, jäi ka haigeks. Se
wäggen ellowürst, kes tedda pimmeda
houa seest satis jälle ellowalguuse süsse,
on ka minno heaks walmis mind ülles-
aitama mo tõwwewodi peält. Eks ma
olle mitto aastat järrestikko ihhoterwis-
ses ellanud, mis se paar nädalaid hai-
gust woib mulle kahjo tehha? — Ma
kannatan sedda rõmoga! Kui jubba
üks ilmalik emma kannab keige rohke-
minne hoolt selle lapse eest, kes praego
haige on: eks süis mo taewalikko ja